

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 26.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken och/eller regel 1.1 d jämförd med regel 3.2, 3.3 och 3.5 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke.
- Åsidosättande av den allmänna principen om skydd av berättigade förväntningar och principerna om rättssäkerhet och god förvaltning (inklusive motiveringskyldigheten).
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 11 maj 2020 – Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen

(Mål T-275/20)

(2020/C 247/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) och Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Duys och N. Tkatchenko)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara skrivelsen från kommissionen av den 2 mars 2020, genom vilken kommissionens vice generaldirektör bad sökande 1 att betala kommissionen ett belopp på 12 236 931,69 euro,
- och följaktligen fastställa att kommissionen ska beakta de betalningar som sökanden gjort 1) till kommissionen under perioden 29 juni 2011 till 16 juni 2015 till ett belopp av 16 400 000 euro plus den resulterande kompensationsräntan på totalt 1 420 610 euro, totalt 17 820 610 euro, som ska kvittas mot böterna som påförts oberoende av tribunalen i målet Westfälische Drahtindustrie m.fl. mot kommissionen (T-393/10, EU:T:2015:515) med verkan från och med den 15 juli 2015, och att dessa böter således helt har erlagts genom betalning av 18 149 636,24 euro den 17 oktober 2019; och
- förplikta kommissionen att betala sökande 1 ett belopp på 1 633 085,17 euro, inklusive kompensationsränta sedan 17 oktober 2019, samt dröjsmålsränta uppgående till den räntesats som tillämpades av ECB på dess refinansieringsverksamhet vid den aktuella tiden, plus 3,5 procentenheter, från 17 oktober 2019 tills beloppet har återbetalats fullt ut;
- i andra hand, förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att betala sökandena 1-3 ersättning uppgående till ett belopp på 12 236 931,69 euro i form av kompensation för det belopp på 12 236 931,36 euro som kommissionen krävde av sökande 1 genom skrivelse av den 2 mars 2020 och att betala sökande 1 överskottsbeloppet på 1 633 085,17 euro plus kompensationsränta från den 17 oktober 2019 samt dröjsmålsränta uppgående till den räntesats som tillämpades av ECB på dess refinansieringsverksamhet vid den aktuella tiden, plus 3,5 procentenheter, från 17 oktober 2019 tills beloppet har återbetalats fullt ut;

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 266.1 FEUF på grund av (fortgående) otillräcklig korrigerig av följderna med avseende på ogiltigförklaringen av det ogiltiga bötesbeloppet på grund av underlåtenhet att iakttä följderna av den ogiltigförklaring (med retroaktiv verkan) som tribunalen fastslagit. Tribunalen fastslog inte böterna, utan förpliktade sökandena att betala nya böter.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 266.1 FEUF och artiklarna 99.4 och 98.4 första stycket b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ för att felaktigt ha förordnat dröjsmålsränta från den 4 januari 2011, eftersom kommissionen rättsstridigt underlåtit att tillgodoräkna sökandena de betalningar som mottagits av svaranden utan rättslig grund (*ex tunc*) samt den upplupna kompensationsrätten för dessa betalningar med avseende på de nya böter som tribunalen fastställde den 15 juli 2015.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av förbudet mot dubbel bestraffning genom att (de facto) ha höjt de böter som fastställts av tribunalen, eftersom kommissionen krävde att sökandena skulle betala dröjsmålsränta, utan rättslig grund och retroaktivt, den 4 januari 2011.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 266.1 FEUF och artikel 99.4 b i förordning 2018/1046 på grund av felaktig beräkning av det högsta tillåtna beloppet för dröjsmålsränta som har betalats sedan den 15 oktober 2015.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 266.1 FEUF på grund av brott mot principerna och reglerna för god förvaltning, eftersom kommissionen utan rättslig grund av sökandena krävde en (ytterligare) betalning som gick utöver de böter som fastställts av tribunalen (plus dröjsmålsränta).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Överklagande ingett den 11 maj 2020 – Crevier mot EUIPO (Lukt borttagningsapparat för luften)

(Mål T-276/20)

(2020/C 247/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Florida, Förenta staterna) (ombud: M. Kime, Barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistad *formgivning*: Registreringsansökan nr 5 652 872

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 2 mars 2020 i ärende R 2396/2019-3